

Srebrenica

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. januarja 2009 o Srebrenici

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2005 o Srebrenici¹,
 - ob upoštevanju Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Bosno in Hercegovino na drugi strani, podpisanega dne 16. junija 2008 v Luxembourg, ter obojestranskih dogovorov za članstvo v EU, ki so bili vsem državam Zahodnega Balkana dani na vrhu EU v Solunu leta 2003,
 - ob upoštevanju člena 103(4) svojega Poslovnika,
- A. ker je julija 1995 bosansko mesto Srebrenica, takrat ločena enklava, ki jo je Varnostni svet Združenih narodov v svoji resoluciji z dne 16. aprila 1993 razglasil za varovano območje, padla v roke srbskih sil pod vodstvom generala Ratka Mladića, kot je zahteval takratni predsednik Republike Srbske Radovan Karadžić,
- B. ker so sile bosanskih Srbov pod poveljstvom generala Mladića in paravojaške enote, vključno s srbskimi neregularnimi policijskimi enotami, ki so na bosansko ozemlje vstopile iz Srbije, v več dneh pobijanja po padcu Srebrenice po hitrem postopku usmrtili več kot 8.000 muslimanskih mož in fantov, ki so se zatekli na območje pod zaščito sil Združenih narodov (UNPROFOR-ja); ker je bilo skoraj 25.000 žensk, otrok in starejših prisilno deportiranih in je to bil največji vojni zločin v Evropi od konca druge svetovne vojne,
- C. ker je ta tragedija, ki jo je Mednarodno kazensko sodišče za vojne zločine na območju nekdanje Jugoslavije (MKSJ) razglasilo za genocid, potekala na območju, ki so ga Združeni narodi razglasili za varno, ter je zato simbol za nezmožnost mednarodne skupnosti, da bi posredovala v konfliktu ter zaščitila civilno prebivalstvo,
- D. ker so enote bosanskih Srbov zagrešile številne kršitve Ženevskih konvencij nad civilnim prebivalstvom v Srebrenici, vključno z deportacijo tisoče žensk, otrok in ostarelih ter s posilstvi številnih žensk,
- E. ker kljub izredno velikim prizadevanjem, da bi odkrili in izkopali množična grobišča in posamezne grobove ter identificirali žrtve, na podlagi doslej opravljenega iskanja ni mogoče opraviti popolne rekonstrukcije dogodkov v Srebrenici in okoli nje,
- F. ker ne more biti pravega miru brez pravice in ker je polno ter neomejeno sodelovanje z MKSJ osnovni pogoj za nadaljevanje postopka za vključitev držav Zahodnega Balkana v Evropsko unijo,
- G. ker je MKSJ generala Radislava Krstića iz vojske bosanskih Srbov kot prvega spoznalo za krivega sodelovanja v srebreniškem genocidu, ker pa je najpomembnejši obtoženec, Ratko

¹ UL C 157 E, 6.7.2006, str. 468.

Mladić, štirinajst let po tragičnih dogodkih še vedno na prostosti in ker pozdravlja dejstvo, da je bil Radovan Karadžić izročen MKSJ,

- H. ker je vzpostavitev spominskega dneva primeren način, da se poklonimo žrtvam pokola ter damo jasno sporočilo naslednjim generacijam,
1. se spominja vseh žrtev grozodejstev med vojnami v nekdanji Jugoslaviji in se jim poklanja; izraža sožalje in solidarnost družinam žrtev, od katerih jih veliko ni dobilo dokončne potrditve glede usode svojih sorodnikov; ugotavlja, da je ta nenehna bolečina še večja, ker se odgovornim zanjo še ni sodilo;
 2. poziva Svet in Komisijo k primerni počastitvi spomina ob obletnici genocida v Srebrenici in Potočarih s potrditvijo predloga Parlamenta, da bi po vsej Evropski uniji ter v državah Zahodnega Balkana 11. julij razglasili za dan spomina na genocid v Srebrenici;
 3. poziva k dodatnim prizadevanjem, da bi ostale ubežnike privedli pred sodišče, ter izraža podporo delu MKSJ in poudarja, da je sojene odgovornim za poboje v Srebrenici in okoli nje pomemben korak k miru in stabilnosti v tej regiji, ter v zvezi s tem poudarja, da je treba večjo pozornost nameniti sojenjem za vojne zločine na nacionalni ravni;
 4. poudarja pomen sprave kot dela procesa evropskega vključevanja; poudarja pomembno vlogo, ki jo imajo v tem procesu verske oblasti, mediji in izobraževalni sistem, zato da bi vsi civilisti, ne glede na etnično pripadnost, premagali nasprotja iz preteklosti in začeli mirno in iskreno sobivati v ozračju miru, stabilnosti in gospodarske rasti; poziva vse države, naj si še bolj prizadevajo, da bi se pomirile z nemirno preteklostjo;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, vladam držav članic, vladi in parlamentu Bosne in Hercegovine in njenih entitet, ter vladam in parlamentom držav Zahodnega Balkana.